

גליין 401
שנה ט' תש"פסיפורי
צדיקים

יו"ל לע"נ הרה"ח ר' הלל ז"ל בן ר' פינחס נחום המבורגר שיבלט"א

תודה למשפחת קליימן על האישי לשרתנו בתמונה

סיפורי חז"ל

עלה אלי ההרה

ומנין היה יודע משה אימתי יום ואימתי לילה שהוא מחשב ארבעים יום וארבעים לילה? אצל הקדוש ברוך הוא והלא ברקיע לילה כיום יאיר אלא כל אותם ארבעים יום היה הקדוש ברוך הוא עוסק עמו במקרא ביום ובמשנה בלילה בשעה שהיה מלמדו מקרא היה יודע שהוא יום וכשהיה מלמדו משנה יודע שהוא לילה עוד סימנים אחרים היו לו למשה להבחין על ידם בין יום ובין לילה כשהיו המלאכים מקלסין להקדוש ברוך הוא בקדוש קדוש קדוש' היה יודע שהוא יום וכשמקלסין אותו בברכו ובברוך' היה יודע שהוא לילה וכן כשהיה רואה גלגל חמה בא וכורע לפני הקדוש ברוך הוא היה יודע שהוא לילה וכשהיה רואה כוכבים והלבנה ומולות כאים ומשתחווים לפניו היה יודע שהוא יום ועוד כשהיה רואה שהמלאכים שוחקים מן להוריד להם לישראל היה יודע שהוא יום וכשהיה רואה שהמן יורד היה יודע שהוא לילה ועוד זאת כשהיה שומע קריאת שמע קורם לתפילה היה יודע שהוא יום וכשהיתה התפילה קודמת לקריאת שמע היה יודע שהוא לילה.

(שו"ט ש)

פרשת השבוע

למען אנסנו הילך בתורתי אם לא
(ט"ז - ד')

א, והבין שיש לו בן גדול שאינו נימול, ושאל לבעה"ב מדוע לא מלתה אותו? והשיב מפני שמתו אחיו מחמת מילה, כי אחרי המילה לא יכלו לעצור הדם ר"ל. והרע הדבר בעיני רבי פינחס ואמר לו, שהוא בעצמו ימול אותו ובעזה"י לא יזוב הדם. ושאלו הבעה"ב אם מבטיחו זאת בטח? ואמר הרה"ק הן, ונתרצה הבעה"ב והכין סעודה, ולקח את בנו על חיקו, והרה"ק מל אותו כראוי, אבל הדם הי' שותת ולא יכלו לעצור אותו ר"ל, ונבהל הרה"ק מאד ולא ידע לשית עצות בנפשו, ומרוב צערו יצא החוצה לראות אם ימצא יהודי להגיד לו את אשר קרהו, וראה שהרה"ק ר' זושא מהאניפולי זיע"א בא, וירץ לקראתו ויספר לו המאורע, ותיכף ומיד חזרו שניהם לבית הבעה"ב, ויצו הרבי ר' זושא לערוך השלחן ולאכול הסעודה, וכן עשו, ובאמצע הסעודה נעצר הדם ונתרפא הנימול. ושאל הרה"ק מקאריץ את הרה"ק רבי זושא מהיכן ידע זאת? והשיב לו הרר"ז מהתורה הקדושה, דכתיב "ויחוו את האלקים ויאכלו וישתו", "ויחוו את אלקים", היינו אם רואין מדת הדין ח"ו, "ויאכלו וישתו" ועי"ז נמתקין הדינין. וסימנה, סעדני (מלשון סעודה) ואושעה.

מסופר על הרה"ק רבי ישראל מרוזין זיע"א, שבשנה אחת שהיתה שנת בצורת, באו אליו יהודים פשוטים בני כפר, וביקשו ממנו שיברך אותם שירדו גשמים. אמר להם הצדיק הרי כתוב בתורה "אם בחוקתי תלכו... ונתתי גשמיכם בעתם". נענה אחד מהכפריים ואמר, מה הרבי מספר לנו מעשיות על תורה, אנו זקוקים לגשם. מששמע הצדיק דיבורים כאלה עזב אותם והלך להיכנס לחדרו, בלי להשיב להם דבר. נודרו אחד מהם, רץ אחר הצדיק ואמר, רבנו, הלא בתורה הקדושה כך כתוב "למען אנסנו הילך בתורתי אם לא", כלומר, בין אם ילך בתורתי ובין אם לא ילך, הקדוש ברוך הוא מבטיח שינשא אותו וירומם אותו "אנסנו" מלשון נס להתנוסט. דברים תמימים אלה שיצאו מלב יהודי פשוט, השפיעו על הצדיק, חזר אליהם ובירכבם, יהי רצון שהשם יתברך ישמע בקשתכם ויוריד גשמים בעתם, והכפריים יצאו מאתו שמחים וטובי לב.

ויחוו את האלקים ויאכלו וישתו (כ"ד י"א) סיפר הרה"ק ה"חקל יצחק" מספינקא זיע"א, עובדא שמעתי שהרה"ק ר' פינחס מקאריץ זיע"א התאכסן פ"א אצל בעה"ב

זמני השבת

זמני יציאת השבת

ירושלים 6:08 ת"א: 6:10; ר"ת: 6:45

פרשת משפטים-שקלים

זמני כניסת השבת

ירושלים: 4:54 ת"א: 5:09

בקולות רמים, ואחת מהן אף העזה ללקק את פניו. דמעות רבות שטפו את פניו בנסותו להבין מדוע עשה לו הרמב"ם ככה. הרי אף חולה לא קיבל יחס שכזה. עודו מנסה להרהר בשעות הרבות בהן שהה לבדו במתרחש, נפתחה הדלת, צל הסתיר את האור הבא מבחוץ, הרמב"ם בכבודו ובעצמו בא לדיר העיזים. "מבין אתה?", שאלו הרמב"ם בחיבה כשראה את פניו המשתאות, "ראיתי בעיניך מחלה קשה וחמורה שמקנת בהן זמן רב. ידעתי שתרופתך היחידה היא לבכות שעות רצופות, שאם לא כן – תאבד את מאור עיניך. לכן ציוויתי להשליכך הנה. כעת, יודע אני שאיש חכם אתה, הבה תכבדני ותסכים להתארח בביתי"

מעשה שהיה עם רבנו אברהם בן עזרא זיע"א שהיה אדם עני מאוד, פעם אחת יצא את מולדתו לרגל איזה עבודה, ועליו היה להפליג באוניה, וכשהיו בלב ים, באו על האוניה שודדים ושדדו את כל הרכוש והנפש מהאוניה, ביניהם גם את רבנו אברהם בן עזרא. כשהגיעו השודדים ליבשה הציגו את סחורותיהם ומכרוה, גם את רבנו אברהם בן עזרא הציגו. עבר שם כומר אחד עשיר מופלג, הסתכל בו והבין שהוא יהודי חכם ופיקח, וקנה אותו מידי השודדים, והביאו לביתו וימנה אותו על כל עבודתו בבית ובשדה. ורבנו אברהם בן עזרא עבד את כל העבודות אשר הטיל עליו הכומר, והסתפק בלחם ובפירות יבשים, ולא בא אל פיו שום תבשיל, כדי לא לטמא את נפשו במאכלים אסורים.

יום אחד שלח המלך לקרוא את הכומר, והכומר תיכף הלך אל המלך, השתחוה לפניו ושאל מה מבוקשו? אמר המלך לכומר: ברצוני לשאול אותך שלוש שאלות, ואם תענה עליהן, מה טוב ואז אדע כי חכם ונבון אתה, ואשימך ליועצי, ואם לא תדע לענות, משפטך יהיה חרוץ מלכתחילה למוות. שאל ואשמע, אמר הכומר. שאלה ראשונה לאיזה צד נוטה הקב"ה פניו? שאלה שנייה מי יכול לסובב את העולם ביממה? שאלה שלישית כמה שווה אני? המלך היה לו כתר על ראשו משובץ באבנים יקרות שאין להם ערוך מרוב יקרותם. הכומר ביקש אורכה כדי לענות למלך על שאלותיו, המלך נתן לו אורכה ג' ימים. היום הראשון עבר, וגם יום השני בלי מוצא על שאלות המלך.

בסוף בא הכומר להחלטה שאין טוב מהיהודים להתייעץ אתם כי נבונים הם ופקחים. נגש לרבנו אברהם בן עזרא וסיפר לו את כל המתרחש, ואמר לו, אם תוכל לענות לי על שאלות המלך, אתן לך חופש ואשחרר אותך מעבדות. ענה לו רבנו אברהם בן עזרא, מחר תן לי את גלימתך ואת כובעך, ואני אלבשם ואלך אל המלך במקומך ואשיב לו על שאלותיו, אם ימצאו חן בעיני המלך אתה תנצל ותתן לי את החופש ותהיה גווייתי לשלל, ואם לא, בין כה וכה יוציא אותי למיתה בשרפה אני אשרף במקומך ואתה תינצל. לא היה קץ לשמחתו של הכומר, שבין כה וכה הוא ינצל.

רבינו אברהם אבן עזרא זיע"א ליומא דהילולא (א' אדר) רבינו אברהם אבן עזרא זיע"א נולד לפני קרוב לאלף שנים בעיר טולדה שבספרד. קשים ומרים היו חייו של ה"אבן עזרא", או כפי שנתכנה ברבות הימים על שם פירושו הנודע לתורה, ה"אבן עזרא". אשתו נפטרה בגי צעיר. מבנו יחידו לא רווה נחת, והחלק שתפס יותר מקום מכל דבר אחר היה מזלו הביש שלא נתן לו לפרנס עצמו בכבוד. גאון בחכמה, פילוסוף ומשורר נודע היה רבי אברהם, בקי בחכמת האסטרונומיה, חשבון, דקדוק ומדעי העולם אשר ידועים היו בזמנו. ספרים רבים השאיר אחריו – ספרי יסוד בתחומם, גם עבור גדולי המדענים. עם כל זאת, פרנסתו מעולם לא הייתה מצויה בידו וכל שעשה כדי לשנות דבר זה לא הצליח. באחד משיריו הוא מקונן על מזלו הרע באירוניה וטוען: אם אמכור נרות לאנשים – לא ישתרר חושך לעולם, אפילו אם אחליט להתפרנס ממכירת תכריכים לא ימותו אנשים כל חי.

באחד הימים שמע רבי אברהם אבן עזרא על רבינו משה בן מיימון, הרמב"ם אשר חי במצרים. הרמב"ם, כך שמע רבי אברהם, הינו רופא מומחה אשר ביכולתו לרפא כל מחלה בעולם, וזאת לא באמצעות בדיקה שגרתית, אלא בהסתכלות אקראית בלבד. תורים רבים של חולים היו עומדים משני צדי המדרכה ליד ביתו של הרמב"ם מדי ערב, כשחזר מתפקידו כרופא האישי של סולטן מצרים. הרמב"ם עבר ביניהם עם משרתיו והביט בפניהם, לאחד נתן משחה ולרעהו צמחי מרפא, השלישי קיבל הוראות לאכילה נכונה. היו כאלו שאובחנו כחולים במחלות נפשיות, להם העניק הרמב"ם עצות מחכמתו הרבה להקל על כאביהם הנפשיים – הקשים בהרבה מכאב גופני כלשהו. רבי אברהם אבן עזרא החליט לנסות את מזלו, ינדוד מספרד הרחוקה למצרים, יגיע למעונו של הרמב"ם וישמע מהי תרופתו. לאחר מסע נדודים ארוך ומייסר הגיע רבי אברהם למצרים והחל לשאול עוברים ושבים למעונו של הרמב"ם. גם כאן לא האירה לו ההצלחה פניה ותקופה ארוכה לא עלה בידו לפגוש את הרופא הנערץ.

לאחר ימים מספר סוף סוף מצא רבי אברהם את עצמו ממתין בתור האנושי הארוך, בשעה שהרמב"ם עובר בין החולים ומאבחן אותם במהירות. משהגיע הרמב"ם קרוב ל"אבן עזרא" – שלא היה חולה כלל, רק רצה לראות האם גם לאנשים בריאים יתן הרמב"ם תרופה, כשכוונתו לתרופה שתוציאו ממעגל העוני – הורה הרמב"ם למשרתו להשליך את רבי אברהם לדיר העיזים ולנעול אותו היטב. בעוד רבי אברהם המום מן ההוראה, אחזו בו שני משרתים חסונים והוא הושלך לדיר צר, חשוך וקר, כשעיזים מסתובבות להן בין רגליו, פועות

משל ונמשל

המוותר הוא המנצח

משל לצלף מומחה ששמו התפרסם באחת המדינות. האגדות סביבו עברו מפה לאוזן. סיפרו כי יש ביכולתו לפגוע בדוברבן המפאר עוגת יום הולדת באופן שהקצפת שעל העוגה לא תפגע. עוד סיפרו, כי במרדפים אחר חיות, במסעות הציד שלו, הוא יורה תמיד היישר לאוני החיה. זאת במטרה להשאיר את עור החיה שלם. האגדות 'תפסו כנפיים' והגיעו עד לארמונו של המלך. המלך, שהיה בעצמו חובב ציד מושבע וצלף מאומן, ביקש לזיום תחרות קליעה ארצית ולהזמין את הצלף המומחה להתחרות מולו. הרצים יצאו דחופים, והתחרות אורגנה במהירות וביעילות. הצלף הגיע גם הוא והמתין לפתיחת התחרות. המלך שהגיע, מלווה בפמליה מכובדת, הורה על פתיחת התחרות. מנהל הטקסים כחכב בגרונו והזמין את המלך להראות את כישוריו בתחום קליעה למטרה. הרים המלך את רובה הצלפים המשוכלל שלו, ובתנועה קלילה החל יורה למרכזו של לוח הקליעה. צלף מומחה היה המלך, וכל הכדורים קלעו במרכז המטרה. העיגול שסימן את המטרה המרכזית, שהיה בגודל סנטימטרים בודדים, נוקב כולו, מקו לקו. אחרי המלך קם המומחה האגדי, נעמד מול לוח המטרה, הרים בתנועה פשוטה את רובהו והחל יורה. עשרות קליעים ירה הצלף וכולם פגעו באותו מקום, בשורה השלישית שמעל לנקודה המרכזית. כיוון ששום קליע לא פגע בנקודה המרכזית, מיהרו השופטים להכריז על נצחונו של המלך בתחרות לקול תרועת הנוכחים. עם סיום התחרות לחץ המלך את ידי מתחרהו והזמינו לסיור מלכותי בארמון המפואר. כאשר היו השניים לבדם, פנה הצלף אל המלך ואמר: "שמח אני על ניצחונך בכל לבי, אולם רציתי כי תדע שהיה בכוחי לנצח בתחרות, אך מפאת כבודך הסתתי את הרובה מעט מעל המרכז ולשם קלעתי את כל הכדורים. תוכל להבחין, כי בניגוד לחור הגדול שנוצר במרכז המטרה שלך, בלוח שלי קיים רק חור בקוטר של כדור בודד. עשרות הקליעים שיריתי פגעו באותה נקודה בדיוק.

הנמשל: מחשבה של חיפוש מעט פחות כבוד, מעט פחות הערכה, ובלבד שהזולת לא יישאר מנוצח. בכוחה של מחשבה זו להפוך את האדם לזרקור רב עוצמה המאיר בכנותו את הסביבה כולה.

(מתוך מאמר)

למחרת היום לבש רבנו בן עזרא את בגדי הכומר וחבש את כובעו, והורידו על מצחו כדי שלא יכירוהו, ובדרכו למלך ניגש לחנות שמוכרים צלבים, וקנה לו צלב בשמונה פרנק ממתכת כסף טהור, והמשיך את דרכו למלך. המלך אסף את כל השרים וגדולי הממלכה, וגם שופטים ואנשים חשובים, כדי לשמוע את תשובת הכומר. רבי אברהם בן עזרא נכנס ישר ועמד לפני המלך בלי פחד ומורא, השתחוה למלך ואמר: אדוני המלך, שאל את שאלותיך ואשיב עליהן. שאל המלך שאלה ראשונה, לאיזה צד מפנה הקב"ה את פניו? רבנו בן עזרא ביקש שיביאו לו נר, תיכף מלאו את מבוקשו, הדליק את הנר ואמר: לאותו צד שהנר נותן אורו גם הקב"ה פונה. התשובה מצאה חן בעיני המלך והשרים, והמלך שאל שאלה שניה: מי יכול לסובב את העולם ביממה אחת? ענה רבי אברהם: "השמש". טוב ויפה אמר המלך, ועכשיו שאלה שלישית, כמה אני שווה? ענה רבנו אברהם בן עזרא: שמונה פרנק, אדוני המלך. באותו רגע נשמע רעש גדול מהקהל שחזה את כל המחזה הזה, אך המלך במבט אחד השתיק את כולם, ושוב שאל המלך איך אתה מוכיח את זה? הוציא רבנו בן עזרא את הצלב שקנה ודמות של ישו על הצלב ואמר: ראה אדוני המלך את הצלב עם דמותו של ישו מכסף טהור, וזה עלה לי עשרה פרנק, וזה בלתי אפשרי שיהיה כבוד המלך וישו שווי אחד, אך ההבדל הוא קטן, ולכן לפי דעתי המלך שווה שמונה פרנק.

המלך מאוד התפעל מתשובותיו הקולעות, ואמר לו עוד שאלה אחת אשאל אותך במפתיע, נראה אם גם בזה תעמוד, שאל אדוני המלך והקב"ה יהיה בעורי ענה רבי אברהם. שאל המלך האם תדע מה אני חושב עליך בלבי? "כן" ענה רבי אברהם, אתה רוצה לדעת אם הכומר משיב לשאלותיך או אדם אחר. המלך לא היה לו גבול לשמחתו כי בדיוק זה מה שחשב. תיכף קם המלך ניגש לרבינו אברהם בן עזרא הוריד מעל ראשו את כובע הכומר, ואז ראה המלך לפניו אדם אחר לגמרי, שאל אותו מי הוא ואיך התגלגל לפה? סיפר למלך את כל קורותיו. המלך תיכף ציווה שיביאו את הכומר ודן אותו למיתה. ואת כל רכושו נתן לרבנו אברהם בן עזרא, הוא הודה למלך ובקש מאת המלך, כי היות והוא יודע את מזלו שהוא רע מאוד, ואם אקח את רכוש הכומר, בזמן קצר הכל יאבד, לכן אם מצאתי חן בעיני המלך, ינתן חצי הרכוש לטובת בתי החולים ולאנשים עניים זקוקים, וחצי השני יתן בידי אנשים אשר אדוני המלך ימנה אותם ללוות אותי להחזיר אותי לעירי. המלך מילא את בקשתו וכך חזר רבנו אברהם בן עזרא לביתו בשלום.

צ'ין אדם לחברו

אהבת ישראל של ה"בית ישראל" חוט של חסד ואהבת הזולת להט בקירבו של הרה"ק ה"בית ישראל" מגור זיע"א (יומא דהילולא ב' אדר). מסופר על יהודי ירושלמי שהשתייך לעדת הפרושים, שנתקף בכאב לב חזק, הוא סירב בתחילה לשמוע מהרעיון להיכנס אל הרבי ה"בית ישראל" ולהתייעץ עימו, ולכן הלך להתייעץ ברופאים, אך כל דרכיו ונסיונותיו בנושא העלו חרס בידו. משכלו כל הקיצין, נכנס האיש אל הרבי והתאונן על רוע מצבו. "אין כמו תפוחים יפים לכאב לב" ענה הרבי בקצרה, אמנם כן רבי, ענה היהודי בכאב, אך תפוחים עולים כסף רב ואין יד כל אחד משגת לקנותם. הרבי שתק והיהודי יצא כלעומת שבא. למחרת היום נשמעו דפיקות על דלתו של האיש, אברך מחסיד הרבי מגור עמד בפתח, הוא הושיט לך שקית בידו ואמר: הרבי שלח לכם שקית זו. כשפתח היהודי את השקית, מצא בה תפוחים גדולים אדומים ומתוקים. עוד אין הוא מספיק ולהלל את הרבי, והנה כעבור מספר ימים נשנה המעשה, אותו אברך מופיע שוב בבית האיש ובידו שקית נוספת, "הרבי צווה" הוא אומר ועוזב את הבית. כך נמשך הדבר מספר שבועות עד שחדלו כאבי הלב וחלפו כלעומת שבאו. מדי מספר ימים הופיע האברך ובידו שקית מלא בתפוחים יפים ונהדרים עבור היהודי. "אין

בעל מופת כהרבי מגור" שח אחר כך אותו יהודי שנמנה על עדת הפרושים באוונני רבים מבני ירושלים.

הרי כבר לפני שבעים ושמונה שנים מחלתי לך על זה

בספר "גם אני אודך" (רשימות על בעל "מעדני השלחן") איתא: סיפר הגה"צ רבי גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א ראש ישיבת שער השמים בירושלים, כי זכור לו שהתלווה פעם אל אביו הגה"צ רבי לוי הכהן רבינוביץ וצ"ל מקניי הדעת שבירושלים, בעל "מעדני השלחן" ועוד ספרים נכבדים, וראהו שהוא ניגש לאיש בן גילו, וכיון שראה איך שהוא מתקרב אליו הבין שרוצה לדבר עמו בסודיות, לכן מצד דרך ארץ מנע את עצמו מלהתקרב, אך מתוך תשובת הזקן כבר הבין אזי שליט"א את תוכן השיחה, כי הלה ענה לאאמור"ר בקול גדול, "הרי כבר לפני שבעים ושמונה שנים כבר מחלתי לך על זה", התברר שהלה שהה בילדותו עם אאמור"ר ב'דיסקין' בהיותם יתומים. וכפי הנראה היה איזה קטטה ביניהם, ואאמור"ר על אף שפייסו מיד והלה מחל לו, בכל זאת זכר ענין זה כל ימיו, וכשפגש שוב בו כעבור קרוב לשמונים שנה, ביקש שוב את מחילתו שמא לא מחלו בלב שלם מקודם. זה היה כל חטאו בבין אדם לחברו!

הילולא דצדקיא

שבת קודש כ"ז שבט רבי אלכסנדר סנדר ב"ר אפרים זלמן שור (תבואות שור - תצ"ו) הרה"ק רבי עמנואל ב"ר ישעי' מפשדבורו (תרכ"ד)

יום ראשון כ"ח שבט הרה"ק רבי מנחם נחום מרחמיסטריווקא ב"ר יוחנן (תרצ"ו)

יום שני כ"ט שבט הרה"ק רבי ישכר בעריש מדאלינא ב"ר יצחק אייזיק מוידויטשוב (תרמ"ו)

הרה"ק רבי חנניא יו"ט ליפא ב"ר יקותיאל יהודה (קדושת יו"ט - תרס"ד)

יום שלישי ל' שבט הגאון רבי יצחק ירוחם דיסקין ב"ר משה יהושע יהודה לייב (אב"ד בריסק - תרפ"ה)

הגאון רבי נתן צבי פינקל ב"ר משה (הסבא מטלבודקא - תרפ"ו)

הגאון רבי ירוחם פישל פערלא ב"ר אריה צבי (תרצ"ד)

יום רביעי א' אדר

רבינו אברהם ב"ר מאיר (אבן עזרא - ד"א תתקנ"ד) רבי שבתי ב"ר מאיר הכהן (ש"ך - אד"א תכ"ג)

הרה"ק רבי יצחק אייזיק ב"ר צבי מכפר ספרין (אבי ה"עטרת צבי" תקס")

הרה"ק רבי ברוך מגארליץ ב"ר חיים מצאנז (תרס"ו)

יום חמישי ב' אדר

הרה"ק רבי אהרן אריה ב"ר מאיר הגדול מפרעמישלאן (תקע"ג)

הרה"ק רבי יוסף ב"ר שבתי מראשקוב

הרה"ק רבי יצחק מאיר מווינקוב ב"ר אברהם יהושע העשיל מאפטא (תרט"ו)

הרה"ק רבי ישראל ב"ר אברהם מרדכי מגור (תשל"ז) הגה"צ רבי לוי בן הגה"צ רבי גמליאל הכהן רבינוביץ (בעל מעדני השלחן תשע"ה)

יום שישי ג' אדר

הרה"ק רבי מרדכי יפה ב"ר אברהם (הלבוש - שע"ב)

זכותם תגן עלינו ועל כל ישראל אמן

מצווה הלכות

מאת הרה"ג גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א מח"ס "גם אני אודך" רמזים וסימנים תרשים על המצוות.

דין מי שהיה ניעור כל הלילה (ב')

א) אם היה ישן ביום שינת קבע על מטנו, ובלילה שלאחריו היה ניעור כל הלילה, לכולי עלמא צריך לברך בבוקר ברכת התורה, ואין ברכת אהבת עולם של ערבית פוסרת, אלא אם למד מיד אחרי התפילה.

(משנה ברורה סימן מ"ז ס"ק כ"ח)

ב) אם כוון בברכת התורה ביום שלפניו, שמתכוון שלא לפטור בברכת התורה רק עד יום המחרת, אז גם אם היה ער כל הלילה, יוכל לברך למחרת ברכת התורה. (שו"ת קרן לדוד, סימן נ"ט)

ג) הניעור כל הלילה, והלך לישון שינת קבע אחרי עלות השחר, כשקם משנתו, יוכל לברך לכו"ע ברכת התורה, (והיינו כשלא בירך ברכת התורה לפני שהלך לישון.) (פסקי תשובות, סימן תצ"ד, סוף אות ו')

קרית קרעטשניף רחובות

טל': 052-7144471 מייל: sipureitzadikim@gmail.com

בחסות רשת חנויות

גל פז

מברכין חודש אדר

המולד אור ליום ב. 9:30 10 חלקים

ר"ח יהיה ביום שלישי ובוים רביעי